

Sygn. akt IV CNP 16/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w Lublinie
z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt II Ca 9/13,
w sprawie ze skargi pozwanego
o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem
Sądu Rejonowego w Kraśniku
z dnia 9 listopada 2006 r., sygn. I C 87/06
w sprawie z powództwa P. Ś.
przeciwko E. B.
o wydanie samochodu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2015 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

E.B. wniósł dnia 2 marca 2015 r. (k- 20 akt) skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia - wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 28 lutego 2013 r., którym oddalono jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Kraśniku z dnia 31 października 2012 r. w sprawie o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kraśniku z dnia 9 listopada 2006 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁶ § 1 k.p.c., skargę wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch lat od dnia jego uprawomocnienia się. Od wyroku Sądu drugiej instancji nie przysługiwał żaden zwyczajny środek zaskarżenia, a więc orzeczenie to uprawomocniło się w chwili jego wydania, tj. dnia 28 lutego 2013 r. Zgodnie z art. 165 § 1 k.p.c., terminy, m.in. do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, oblicza się według przepisów prawa cywilnego, tj. art. 110-116 k.c. Według art. 112 k.c., termin oznaczony m.in. w latach, kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datę odpowiada początkowemu dniowi terminu. Ponieważ zaskarżony wyrok uprawomocnił się dnia 28 lutego 2013 r. to termin dwuletni, przewidziany w art. 424⁶ § 1 k.p.c. ukończył swój bieg - zgodnie z regułą wyrażoną w art. 112 k.c. - w dniu 28 lutego 2015 r., tj. w sobotę, która nie jest dniem uznanym ustawowo za wolny od pracy w rozumieniu art. 115 k.c. w zw. z art. 165 § 1 k.p.c. (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego - zasada prawna z dnia 25 kwietnia 2003 r., III CZP 8/03, OSNC 2004, nr 1, poz. 1; postanowienia z dnia 3 lutego 2012 r., I CZ 163/11, niepubl., z dnia 6 grudnia 2012 r., IV CZ 128/12, niepubl.). Dni wolne od pracy należy bowiem ustalać według ustawy z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy (jedn. tekst Dz. U. 2015 poz. 60) oraz art. 9 ust. 1 Konkordatu między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską z dnia 28 lipca 1993 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 51, poz. 318). Skoro - jak wyjaśniono w powołanej uchwale SN - sobota nie jest dniem ustawowo wolnym od pracy, to termin do

wniesienia przedmiotowej skargi nie uległ przesunięciu zgodnie z art. 115 k.c. a zatem upływał z końcem dnia 28 lutego 2015 r.

Ponieważ E.B. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w dniu 2 marca 2015 r., Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę jako wniesioną po upływie ustawowego terminu (por. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2014 r., IV CNP 34/14, niepubl.).